

ALAP KÖNYVÉSZÉK	
Ügyszám:	10/19-0/2019
Érkezett:	2019 JAN 03.
Kezeli:	3
Kezelőiroda:	
Melléklet:	3+2 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK	
Postai / E-mail / Fax	
Érkezett:	2018 -12- 1 2
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	25185715
UTÓIRATON:	

Alulírott **Szanka Mihályné** (Szül. hely, ideje: Szeged, 1953.11.05., Anyja neve: Andula Julianna, Lakcím 6726 Szeged, Tárogató u. 50 sz.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg **Kúria Pfv.III.22.017/2017 sz.**, illetve a **Fővárosi Törvényszék 2.P.25.185/2015 sz.** ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az alperesek a Pilis-Invest Ingatlanbefektetési és Hasznosító Szövetkezet tagjai és igazgatóságának tagjai voltak. Szanka Mihályné, II. rendű felperes 2003. november 21-én 13.000.000,- Ft összegben 2004.03.22-i lejáratral célrészjegy megállapodást kötött a Szövetkezettel. Az összeget befizette a Szövetkezet pénztárába. A Szövetkezet 2004.03.02. napján felfüggesztette a kifizetéseit. A bíróság 2004.06.30. napján elrendelte a Szövetkezet felszámolását. Szanka Mihályné a célrészjegy megállapodásból eredő hitelezői igényét bejelentette a felszámolási eljárásba. Szanka Mihálynének a felszámolási eljárás során 1.399.100,- Ft megtérült. Szanka Mihályné követelése érvényesése érdekében fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Szövetkezet ellen. A fizetési meghagyás 2004. szeptember 27-én jogerőre emelkedett. Az alperesek ellen indított büntetőeljárásban a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.368/2012/59 sz. jogerős ítéletével bűnösnek mondta ki az alpereseket hűtlen kezelés, sikkasztás, és tőzsdebefektetési csalás bűntettében, az I. rendű alperest számviteli fegyelem megsértésének bűntettében is. A büntetőeljárásban Szanka Mihályné 13.000.000,- Ft összegig polgár jogi igény jelentett be, ám a bíróság a büntetőeljárás sértettjének a Szövetkezetet tekintette, így a polgár jogi igényt egyéb törvényes útra utasította.

Szanka Mihályné, mint II. rendű felperes a Szövetkezettel szembeni meg nem térült követelése, mint kára megterítése iránt terjesztett elő keresetet két társával együtt az alperesekkel szemben. Az elsőfokú Fővárosi Törvényszék 2.P.25.189/2015/44 sz. ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A bíróság Szanka Mihályné, mint II. rendű felperes keresetét érdemben azért találta alaptalannak, mert az alperesek az elítélésükre alapot adó magatartásaikkal a Szövetkezetnek okoztak kárt, magatartásaik és a felperesek kára között nem látott közvetlen okozati összefüggést. Hangsúlyozta, hogy a jogi személy vagyona elkülönül tagjai és vezető tisztségviselői vagyonától, maga felel a kötelezettségeiért, a tagok és a vezető

tisztségviselői pedig csak a jogszabályban meghatározott esetekben tehetők felelőssé a jogi személy tartozásaiért. Ilyen jogszabályi rendelkezés hiányában nem látott jogalapot az alpereseknek a Szövetkezet tartozásainak megfizetésére való kötelezéséhez. A bűncselekmény elkövetését önmagában nem tekintette olyan ténynek, amelynek a tagok és a vezető tisztségviselők felelősséget a jogi személy tartozásaiért megteremtené. Okfejtése szerint nem állapítható meg, hogy az alperesek kifejezetten mások megkárosítása céljából hozták létre és működtették a Szövetkezetet, így az se, hogy a tudomásuk kiterjedt a szövetkezeti tagok egy részének bizonyosan bekövetkező vagyronvesztése.

A peres felek fellebbezése folytán a másodfokú, Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.144/2017/8-II. sz. ítéletében részben helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését, a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezések tekintetében részben megváltoztatta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást maga is elfogadta ítélezése alapjául, és helyesnek találta az elsőfokú bíróság jogi következtetéseit, osztotta az érdemi döntés elsőfokú bíróság által adott indokait is.

Kiemelte, hogy az alperesekkel szemben folytatott büntetőeljárásban hozott jogerős ítélet szerint az alperesek nem a felperesek, hanem a Szövetkezet sérelmére követtek el olyan vagyoni bűncselekményt, aminek a károkozás is tényállási eleme. Következtetése szerint nem a felperesnek okoztak kárt, magatartásuk a Szövetkezet kárával okozatos, ezért a bűncselekménnyel előidézett vagyonsökkenésből eredő kárt a Szövetkezetnek és nem a felpereseknek kötelesek megtéríteni. Az alperesek magatartása és a felperesek kárának bekövetkezése közötti közvetett oksági kapcsolatot nem tekintette olyan körülménynek, amely a peres felek között szerződésen kívüli kártérítési jogviszonyt hozott létre, egyrészt azért, mert a szerződésszegéssel okozott kár megtérítésére a szerződést szegő fél, azaz a Szövetkezet lett volna köteles, másrészt azért, mert ha az alperesek eleget tettek volna a Szövetkezettel szembeni kártérítési kötelezettségüknek, a Szövetkezet is teljesíteni tudta volna a célrészjegy megállapodásából eredő fizetési kötelezettségét, vagyis az alperesek egyszeri teljesítése folytán megtérülhetett volna felperesek kára is. Véleménye szerint a kártérítési jogviszony feltételezése az alpereseket a kétszeres teljesítés kötelezettségének tenné ki, mert a Szövetkezet okozott károk megtérítésére is kötelesek. Rögzítette, hogy a vezető tisztségviselők és tagok egymással szembeni felelősségére vonatkozó szabályokat nem tartalmazzák a szövetkezekről szóló 1992. évi I. tv. és a szövetkezetekről szóló 2000. CXLI. tv. Kifejtette, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. tv. 33/A. § (5) bekezdése ad lehetőséget arra, hogy a felszámolással megszűnt gazdálkodó szervezet hitelezője közvetlenül a gazdálkodó szervezet volt vezető tisztségviselőivel szemben érvényesítette a gazdálkodó szervezettel szemben fennálló, a felszámolási eljárásban meg nem térült követelését, ennek előfeltétele azonban a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdésében körülírt megállapítási per megindítása, amit sem a Szövetkezet felszámolója, sem a felperesek nem indítottak meg.

A Kúria Pfv.III.22.017/2017/21 sz. ítéletében a jogerős ítélet hatályában fenntartotta. A bíróság álláspontja szerint a felperesek által hivatkozott jogszabálysértések nem alaposak. Egyrészt a Sztv. 40 § (1) bekezdését és az Sztv. II. 38 § (1) bekezdését jelölte meg a felperes arra hivatkozással, hogy ezeket nem alkalmazta megfelelően a másodfokú bíróság. Ezek a törvényi rendelkezések azonban álláspontja szerint csak a tisztségviselőkkel szemben támasztott gondossági követelményt tartalmazzák, de a szövetkezet tagjaival, vagy harmadik személyekkel szemben fennálló önálló felelőséget nem telepítenek a

tiszttségviselőkre. Meglátása szerint helyesen járt el am másodfokú bíróság, amikor e törvényi rendelkezéseket nem tekintette a vezető tiszttségviselőknek a tagokkal szembeni felelősségét megalapozó jogszabályoknak. A felperes hivatkozott továbbá a Csődtv. 33/A-ára is, hiszen a felhívott jogszabály nem zárja ki az önálló kártérítési jogcímen alapuló keresetindítást. A Kúria okfejtése alapján azonban ezen szakasz nem alkalmas a felülvizsgálati kérelem megalapozására egyfelől azért, mert azt a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991 évi XLIX. tv. módosításáról szóló 2006. évi VI. tv. 14 § -a iktatta be és a törvény 20 § (1) bekezdése alapján csak a törvény 2006. július 1-jei hatályba lépését követően indult eljárásokban lehet alkalmazni. Másfelől azért sem, mert a Csődtv. 33/A § (1) bekezdése egy speciális perindítási lehetőséget biztosított, ebben a perben nem alkalmazható meglátása szerint, az alperesek felperesekkel szembeni kárfelelősségét pedig anyagi jogilag nem alapozza meg.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy az ügyben valamennyi rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, a Fővárosi Törvényszék 2.P.25.189/2015/44 sz. ítélete a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20144/2017/8-II. sz. ítéletével jogerőssé vált. Majd felülvizsgálati kérelmet is nyújtottam be a Kúriához, a Kúria Pfv.III.22.017/2017/21 sz. ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Nyilatkozom, hogy az ügyben perújítási eljárást nem kezdeményeztem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panaszom alapjául szolgáló Kúria 2018.09.19. napján kelt, Pfv.III.22.017/2017/21 sz. ítéletét 2018.11.22. napján vette elektronikus úton kézhez pártfogó ügyvédem, Dr. Császi Zsüliet egyéni ügyvéd (6721 Szeged, Csongrádi sgt. 12. 2. em. 216.)

A fentiek alapján nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés, azaz a Kúria 2018.09.19. napján kelt, Pfv.III.22.017/2017/21 sz. ítéletének 2018.11.22. napján történt elektronikus úton történő kézhezvételétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Előadom, hogy a hivatkozott kúriai döntés, az eljárás felpereseként több tekintetben sérti alapvető jogaimat és jogos érdekeimet. Sérti a tulajdonhoz való jogomat (XIII. cikk (1), az egyenlőséghez való jogomat (XV. cikk (1)), a tisztességes, eljáráshoz való jogomat (XXVIII. cikk (1)).

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A hivatkozott kúriai ítélet alapján az alperesekkel szembeni kártérítési követelésem eredménytelen maradt. Mindezzel a tulajdonhoz való jogom csorbult, ugyanis a 13.000.000,- Ft-om 2003.11.21. napján a szövetkezet pénztárába befizetésre került, azonban az alperesek a szövetkezet vezetőiként nem a

szövetkezet haszna érdekében tevékenykedtek, nem gyarapították a szövetkezet vagyonát, nem biztosították a tagok befektetésének biztonságát, nem termelték ki az ígért hozamot, és a befektetőknek ígért kamatot csak újabb tagsági befizetésekből - lényegében –piramis elven fizették. A kúriai ítélet folytán a 13.000.000,- Ft összegű tulajdonomhoz való jogom csorbul.

A kúriai eljárás során is hivatkoztam számtalan jelen üggyel hasonló ténybeli és jogi alapon indult, más sértettek ügyében született bírósági ítéletekre, mely alapján a bíróságok más álláspontra helyezkedtek (Pfv.III.21.034/2017/8. sz.). Meglátásom szerint ez sérti az egyenlőséghez való jogomat és a tisztességes eljáráshoz való jogomat is. Habár nincs egységes bírói gyakorlat, de egységes jogszabályok igen, és a törvények egyenlően vonatkoznak mindenkire, a jogszabályokat egyformán kell alkalmazni minden emberre, hiszen a törvény előtt mindenki egyenlő.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Sérti a tulajdonhoz való jogomat (XIII. cikk (1))

1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

rPtk. 2 § (1) „A törvény védi a személyek vagyoni és személyhez fűzött jogait, továbbá a törvényes érdekeit.”

rPtk. 6§ „ A bíróságok a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte”

rPtk. 339 § (1) „Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni”

Sérti az egyenlőséghez való jogomat (XV. cikk (1))

(1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

A jogegyenlőség általános alkotmányos követelményéből következik a bíróság előtti egyenlőség elve, a törvényes bírósághoz való jog elve, az ítélezési gyakorlat egységességének elve. Ezeket részben a bíróság működését szabályozó alapvető törvényekben, részben a szakjogágak eljárási törvényeiben található intézmények garantálhatják. Egyrészt azt jelenti, hogy minden állampolgár tekintetében ugyanazok a bíróságok járnak el, ugyanazon jogszabályok alapján, ugyanazon eljárás során, és a bíróságokra is azonos módon vonatkoznak a jogszabályok. Indítványozó ezen joga is sérült, amikor a bíróság, egy jogerősen megállapított büntetőjogi felelősség nyomán indult polgári perben, az annak helyt adó elsőfokú ítéletet akként változtatta meg, hogy a károsult kártérítési igényét alaptalannak ítélete. Az indítványozó tehát a megsemmisíteni kért ítéletet alkotmányos alapjogaiban messzemenően sérti, hiszen az ítélet a jogállamiság, a jogbiztonságba vetett közbizalmat rendíti meg azzal, hogy jelentősen ellentmond a jogbiztonság alkotmányos elvnek- jelentősen megcsorbítva azt, amely szerint jogbiztonság egyik lényeges eleme az előreláthatóság.

Sérti a tisztességes eljáráshoz való jogomat (XXVIII. cikk (1))

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a bíróságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon, és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Ezen alapjogot sérti az a tény, hogy egy bírói döntés felülírva a jogszabályokat és a korábban ugyanebben az ügyben hozott jogerős büntető bírósági ítéletet, úgy határoz, hogy az alperesek felelőssége nem állapítható meg és ezzel az általuk szándékosan okozott kár indítványozó (felperes) részére nem jár.

25. cikk (2) bekezdésébe ütközik

A rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

28. cikk rendelkezéseibe ütközik

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A panaszolt bírói döntés ellentétben áll az alaptörvénnyel és sérti az indítványozó alapvető alkotmányos jogait. hiszen egyértelműen a jogszabályok figyelembevétele nélkül ítelt az alperesek javára, akiknek egyértelműen felelősségét és rosszhiszemű magatartását a büntetőbíróság már jogerős kimondta. Azaz mind a kár, mind a jogellenes magatartás, mind az ezek közötti ok-okozati összefüggés, mind a felróhatóság a büntetőbíróság által már jogerősen megállapításra került.

Előadom, hogy 2003.11.21. napján a szövetkezet pénztárába befizetésre került 13.000.000,- Ft-om a mai napig nem térül meg. Az alperesek, a szövetkezet vezetőiként magatartásukkal a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. tv. 40 § (1) bekezdésébe ütköző, nem az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal jártak el, kötelességük ellenére. A 2000. évi CXLI. tv. 38 § (1) bekezdése alapján a vezető tisztségviselők az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal köteles eljárni. A szövetkezetnek okozott kárt a polgári jog szabályai szerint, a Ptk. 339 § -a alapján is felelősek az alperesek. Tekintettel arra, hogy a szövetkezet tagja voltam, így sértett voltam.

Az indítványozó esetében a szövetkezet tisztségviselője által a tagnak okozott kártét történő felelősségének megállapításához a régi Ptk. (1959. évi IV. tv.) rendelkezéseit kell figyelembe véve kell a károkozást és a azért fennálló felelősséget megállapítani, és kötelezni a kár okozóját a kártérítés megfizetésére és nem tekinthető úgy – mint ahogy a panaszolt bírósági ítélet indokolása azt tévesen

kifejti- hogy a felelősség ebben az esetben, a régi szövetkezeti törvény egzakt klauzulájának hiányában nem állapítható meg, hiszen annak 2 § (1) bekezdése alapján világosan és egyértelműen a polgári törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni, azonban ezeket a panaszolt ítélet teljes mértékben figyelmen kívül hagyja. A kúriai ítélet indokolásával ellentétben jelen ügyben nem beszélhetünk a felelősség áttörésről (betudás elvébe a hatályos Ptk-ban), hiszen a felelősség önállóan áll fenn: a büntetőügyben feltárt tényállásból egyértelműen kitűnik, hogy az indítványozó és a Szövetkezet között létrejött, indítványozó károsodását eredményező szerződések megkötésének és teljesítésének időpontjában alperesek kifejezetten károsító célzattal és a jogrenddel ellentétesen működtették a Szövetkezetet.

Meglátásom szerint nincs szükség annak vizsgálatára sem, hogy a szövetkezet elkülönült jogi személyisége miatt alpereseket terheli-e felelősség, hiszen büntető ítélettel megállapítottan az alperesek a szövetkezetet valójában felhasználták a saját bűnös, jogellenes tevékenységükre. A kúriai ítélet folytán a 13.000.000,- Ft összegű tulajdonomhoz való jogom (XIII. cikk (1)) csorbult.

A jelen ténybeli és jogi alappal hasonlóan, a szövetkezet más befizető tagjai is kezdeményeztek polgári eljárásokat. Számtalan ügyben a bíróság, sőt maga a Kúriai is az általam előadottakkal azonos jogi álláspontra helyezkedett. Minderre figyelemmel meglátásom szerint azonos csoportba tartozó azonos alanyok (szövetkezeti károsultak) vagyunk, akiknek azonosak a jogaik és kötelezettségeik, egyenlően megillet a tulajdonhoz való jog. Habár nincs egységes bírói gyakorlat, de egységes jogszabályok igen, és a törvények egyenlően vonatkoznak mindenkire, a jogszabályokat egyformán kell alkalmazni minden emberre, hiszen a törvény előtt mindenki egyenlő. Ehhez képest tulajdonhoz való jogom hátrányosan került megítélésre mások jogaihoz képest, amellyel sérült az egyenlőséghez való jogom (XV. cikk (1)). Ezen alapvető jog egyrészt azt jelenti, hogy minden állampolgár tekintetében ugyanazok a bíróságok járnak el, ugyanazon jogszabályok alapján, ugyanazon eljárás során, és a bíróságokra is azonos módon vonatkoznak a jogszabályok. Indítványozó ezen joga is sérült, amikor a bíróság, egy jogerősen megállapított büntetőjogi felelősség nyomán indult polgári perben, az annak helyt adó elsőfokú ítéletet akként változtatta meg, hogy a károsult kártérítési igényét alaptalannak ítélete. Az indítványozó tehát a megsemmisíteni kért ítéletet alkotmányos alapjogaiban messzemenően sérti, hiszen az ítélet a jogállamiság, a jogbiztonságba vetett közbizalmat rendíti meg azzal, hogy jelentősen ellentmond a jogbiztonság alkotmányos elvnek- jelentősen megcsorbítva azt, amely szerint jogbiztonság egyik lényeges eleme az előreláthatóság.

Figyelemmel arra, hogy a bíróság előtt csorbult egyenlőséghez való jogom, így a kúriai döntés a már hivatkozottak alapján a tisztességes eljáráshoz való jogomat (XXVIII. cikk (1) is sérti egyúttal. Az 1952 évi III. tv. Pp. 1§-a alapján a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa, illetve 2§ (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. A hivatkozott kúriai döntéssel ezen jogszabályi cél és feladat nem valósul meg, mellyel a tisztességes eljáráshoz való jogom teljes mértékben sérült.

Az Alaptörvény 25. cikkének (2) bekezdése alapján a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. Meglátásom szerint a hivatkozott, azonos csoportba tartozó azonos alanyok (szövetkezeti károsultak) esetében jogegységi határozat meghozatala lett volna szükséges, éppen annak érdekében, hogy a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét biztosítsa.

Mindezen túlmenően az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Határozott meglátásom szerint a hivatkozott kúriai ítéletben foglalt jogi indokolás nem az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseinek felel meg, ugyanis ennek szem előtt tartása esetén, a Kúria indokolásában részletezett jogszabályi rendelkezéseket akként kellett volna értelmezni, hogy a józan észnek megfelelően, erkölcsös célt szolgáljon. Tény ugyanis, hogy 13.000.000,- Ft-ot fizettem be 2003.11.21. napján a Pilis-Invest Ingatlanbefektetési és Hasznosító Szövetkezet pénztárába. Büntetőítélettel igazoltan az alperesek a szövetkezet vezetőiként nem a szövetkezet haszna érdekében tevékenykedtek, nem gyarapították a szövetkezet vagyonát, nem biztosították a tagok befektetésének biztonságát, nem termelték ki az ígért hozamot, és a befektetőknek ígért kamatot csak újabb tagsági befizetésekből - lényegében -piramis elven fizették. Ezzel ok-okozati összefüggés alapján a Szövetkezet 2004.03.02. napján felfüggesztette a kifizetéseit, a bíróság 2004.06.30. napján elrendelte a Szövetkezet felszámolását. Mindezek alapján, álláspontom szerint az alaptörvénnyel összhangban a jogszabályok értelmezésekor a józan ész és az erkölcsös cél figyelembevételével az alpereseket a 13.000.000,- Ft összegű követelésem megfizetésére kellett volna kötelezni.

c) Indítvány

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fent kifejtett alkotmányjogi panaszom alapján a Kúria Pfv.III.22.017/2017 sz., és a Fővárosi Törvényszék 2.P.25.185/2015 sz. ítéletét megsemmisíteni szíveskedjen annak Alaptörvény-ellenessége miatt.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy az első fokon eljáró bíróságot az alkotmányjogi panaszban támadott, Fővárosi Törvényszék 2.P.25.185/2015 sz. határozat végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel, az alkotmánybíróság eljárásnak befejezéséig, hiszen a perköltség megfizetése számomra aránytalanul nagy terhet ró, az életfenntartásomat veszélyezteti.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom, hogy kérem a T. Alkotmánybíróságot, az első fokon eljáró bíróságot az alkotmányjogi panaszban támadott, Fővárosi Törvényszék 2.P.25.185/2015 sz. határozat végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel az alkotmányjogi panasz elbírálásáig.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. -

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról: Nem járulok hozzá

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.144/2017/8-II. sz. ítélet

Fővárosi Törvényszék 2.P.25.189/2015/44 sz. ítélet

Kúria Pfv.III.22.017/2017/21 sz. ítélet

Pfv.III.21.034/2017/8. sz. ítélet

Pfv. III. 21. 352 / 2016 / 8. n. ítélet

Kelt: Szeged, 2018. december 08.

Tisztelettel: *Szanka Mihályné*

Szanka Mihályné

Szül.: Szeged, 1953.11.05.

Anyja neve: Andula Julianna

Lakcím: 6726 Szeged, Tárogató u. 50.

Telefonszám: 06-70-517-8289